

Pesten kommer

C 720

Det var på starten av 1349. Et stort skip fra England kom seilende inn mot havn, hit til Bjørgvin. Jeg dro bare hjem. Det gikk noen uker. Mamma hostet blod og pappa hadde store byller på kroppen. Lillesøstra mi, Pia, lå bare i senga til mamma og pappa, mens hun gråt. Jeg gikk og melket kua mi, og ga mamma litt fersk melk, men hun glapp skjea. Jeg skulle gå til hesten, da jeg så ei så svært rotte. Jeg tenkte ikke mer over det. Pia løp til meg, og hylegråte. Mamma er død, hulket hun. Jeg løp inn på overrommet, hvor jeg så mamas likbleike kropp. Hjertet hadde stanset. Jeg flyttet øynene mine over til pappa. Han hadde store byller på kroppen, og noen stygge sår. Jeg hørte at han hev etter pusten, og bestemte meg for å tilkalle hjelp. Jeg bätte meg på hesten, og besøkte naboene. De visste selv ikke hva de måtte gjøre. Mange av dem hadde syke familiemedlemmer selv. Jeg la merke til alle rottene. Da jeg var hjemme igjen, så jeg hvordan pappa kjempet etter pusten. De var helt friske for cirka et døgn siden, og mamma er allerede død! Jeg tenkte med tungt hjerte at det ville skje han også. "Hvor var Pia?" Jeg fant henne. Hun lå på bakken. Dø. Med en rotte i den ene hånda. Min lillesøster kom aldri tilbake. Det var bare meg og pappa igjen. Eller...

etter hvordan pappa hadde det nå, blir det snart bare meg igjen. Jeg gikk sakte til han, kysset han på panna, og sa: "Jeg elsker deg." Han smilte, og øynene gled igjen. Han var borte.